

[Niels Westerby.]

Men også i denne forbindelse kan man rejse det spørgsmål, om det ærede medlem hr. Peter Nielsen og hans parti og den høje regering også på dette område kunne give garantier. Kunne man f. eks. fastsætte et forhold imellem indkomstskatter og forbrugsskatter? Kunne man f. eks. sige, at 65 eller 70 pct. af den samlede beskatning skal være forbrugsskatter? Hvis man kunne få fastslået noget sådant på en bindende og betryggende måde, så at man havde sikkerhed derfor, hvis den høje regering eller den ærede ordfører hr. Peter Nielsen kunne komme med sådanne betragtninger og garantier — ja, så var det også noget, som jeg i høj grad ville sætte pris på.

Jeg vil derfor kort resumere mit synspunkt derhen, at man vil have store skatte-tekniske fordele ved at afskaffe skattefradragreglen, gøre skattesystemet mere smidigt, gøre det mere forståeligt både for borgerne og for skattemyndighederne og afskaffe en lang række urimeligheder i indkomstskatten.

Jeg er imidlertid bange for, at man ved at afskaffe skattefradragreglen åbner muligheder for en for vidtgående beskatning af navnlig de større indtægter, og jeg er bange for ved afskaffelse af skattefradragreglen, at tendensen over mod forbrugsbeskatningen vil aftage, at pendulet måske endog vil svinge tilbage. Kan den høje regering møde op med virkelig effektive garantier for et loft over indkomstskatten, eventuelt også effektive garantier for, at forbrugsbeskatningen bliver fastsat f. eks. til 70 pct. af den samlede beskatning, vil jeg i hvert fald i høj grad være tilbøjelig til at gå ind i en virkelig saglig og fordomsfri forhandling om skattefradragreglens afskaffelse. Men jeg tror, jeg må sige, at disse to ting må være en forudsætning for, at jeg kan medvirke til skattefradragreglens afskaffelse: værn mod skatteplyndring og et fastsat forhold imellem de direkte indkomstskatter på den ene side og forbrugsskatterne på den anden side.

Dernæst vil jeg gerne føje til, at det forslag, socialistisk folkeparti har fremsat, er et meget vidtgående forslag, og spørgsmålet om skattefradragreglens afskaffelse er så vidtgående, at det ikke kan løses ene og

isoleret; det må derfor naturligvis indgå i de samlede skattereformbestræbelser.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg skal ikke forlænge debatten, men bare komme med en enkelt bemærkning, som jeg synes jeg er nødt til at gøre til det ærede medlem hr. Ømann, der sagde, at kildeskatten, som jeg anførte som en vej til afbødning af de urimelige virkninger af skattefradragretten, kun afbøder de kraftige marginals-katter inden for proportionalstrækket.

Det er ikke helt rigtigt, og det var det, jeg lige ville anholde. Det ærede medlem anførte jo selv, at når man kommer op over proportionalstrækket, altså de 22.000 kr., får man en meget voldsom marginalbeskatning, nemlig de 75-80 pct. man kommer af med det første år — 60 pct. på statsskatten, og så er der kommuneskatten. Regeringens kildeskatteforslag ville også betyde en væsentlig nedgang i marginals-katten; så vidt jeg husker, kommer man netop på det sted i skalaen ned fra de 75-80 pct. til 44 pct.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der behandler lovforslaget om kildeskat.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i vekselloven.

(Lovforslaget (nr. 57) findes i tillæg A. sp. 733, fremsættelsen i tidenden sp. 751).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 3-5 på dagsordenen opførte sager, nemlig: